

יום ג' א' בטבת תשנ"ח (30 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם

אבא קובנר, 1978

היום הוא ב' זמאש מוצש סבג וינר ה-7 של מנוכה.

= זני היום עשה ה', נגילה ונשמחה בו =

מוצש סבג הוא המוצש היבש'י למנין בריאג הדולם, והמוצש ה-10 למנין יציאג מצרים. הוא המוצש הכושין למוצשי המוצש - שנים סבג, שגט ואזרה.

השם "סבג" נזכר בגמ"ך רק בשם אמת ולא

ב"מאילג אסג"ר": [ב', 16]

= וגלקה אסג"ר אז המנך אמלורקש אז ב'ג מלכווג

במוצש הזשירי הוא מוצש סבג בשגן שגד אמלכווג =

מזלו "גז"י" לפי שבו יוצאים הגזים למרעה בשנה.

"כל ישראל שווים בתנוכה ופורים"

הואיל לתנוכה ופורים זכו בהם ישראל בזכוה מעל'הם, לכך יל ל'מים טובים אלה אמ'לה בה נפשו ישקול בהל מקומות מושבוג'הם, והכל זוכים בקצולג ימים טובים אלה בשווה.

ואמרו הכמניו למפני הטשם הלה אין עולם בתו"ל יום טוב שני של גמיות לתנוכה ופורים כלם לעולם במושלגם הכתובים

במורה, כי זכר לה לעולם בתו"ל יו"ל שני, מופ מן הטשם של "ספיקא ז'ומא" להזכירו תכמים שלא יזלו 'בני הגולה אז

היום שנתקבל בו המוצש עזי טשם יל בו אל זכך האמג, רבי שאין יום אמז מספיק בתו"ל ואין בניו כח להיכנס

בקצולג המועד. וזכרים שני 'מים - מה שיום מושין ממסר, בא השני וממלא.

וכל לה מפני שהמועדים הם נשלים ממביסג האזים וזכרים קצולג ארז ישכול שגם"ע לאזים שיוט להתקבל בהם. אבל,

תנוכה ופורים - כיוון שישכול זכו בהם בכח מעל'הם קרובים הם לנפשו ישכול יוגר, ויכולג ינפשו לה'אמל

בהם ואינוג מזיוס בכל מקום שהם - אפילו מופ לארץ - וא'נס זקוקים למיוסג יום שני.

יום נעים !